

Volmolen Energie Team doet lekker mee!

Pre-Worlds R4 Zoetermeer

(25-oktober-2009)

Na de spannende kwalificatie waar twee teams van VET aan mee deden, ging er helaas maar een door. Dit team bestond uit Bas Verhagen, John Zopfi, Marijn Beije en Robert Bouten. Het leek er even op dat mee doen aan de pre worlds niet ging lukken, omdat je maar één iemand mag wisselen en John en Marijn beiden niet konden. Gelukkig was er geen reserve opgegeven en kon John worden gewisseld voor Hans en mocht Jeroen als reserve worden opgesteld. Op naar de Zoetermeer dus.

De andere Nederlandse geselecteerde heren teams zijn Rocks N Rivers, team Helmvaarders en Team TEVA. Bij de dames doen de Liquid Ladies (VKC team met Annelies, Nicky, Miriam en Christel), Team Fl'eau 9doen mee buiten mededingen omdat ze maar 3 leden hebben en altijd iemand lenen) en team TEVA mee. In totaal doen er 36 heren en 18 dames teams mee. En niet de minste, de top van de wereld is aanwezig.

Voor dit evenement is de configuratie van de baan hevig aangepast. Er zijn 3 eilanden aangebracht die de baan erg technische maken. Het is daarom erg mooi om donderdag op de training te kijken. De meeste teams hebben nog nooit op de baan gevaren en hebben vooral ervaring met natuur rivieren. Het ene na het andere team slaat om en zelfs de wereld kampioenen uit Brazilië weten 3 keer na elkaar hun raft op zijn kantje te parkeren. Het belooft dus nog een mooi wedstrijd te worden. In de middag beginnen de meeste teams aan het karakter van de baan te wennen en we zien indrukwekkende prestaties van vooral de Amerikanen. Zelf kunnen we niet trainen omdat Hans nog wat nablijvers heeft voor de herfstvakantie en Robert naar college moet (of was het nablijven bij Hans??). Bas en Jeroen hebben gelukkig wel kunnen genieten van het aanzicht van alle zwempartijen en konden ook zo mooi zien wat zeker niet de beste lijnen waren.

Vrijdag ochtend start de wedstrijd met de Sprint. Best wel spannend want we hebben eigenlijk nog nooit samen in de boot gezeten. Gelukkig zijn Hans, Bas en Jeroen goed op

elkaar ingespeeld en vult Robert dit perfect aan met zijn ervaring op de baan. We varen een nette sprint met een goede lijn op de baan. Jammer genoeg merken we dat we de snelheid nog niet in de boot kunnen krijgen. Dit komt waarschijnlijk omdat we te weinig hebben samen getraind en daarom kunnen we de slagen niet efficiënt genoeg inzetten om een top tijd neer te zetten. Met als resultaat dat we als 10^e eindigen in de sprint, nog lang niet gek als je het deelnemers veld ziet. Als eerste eindigt Japan (zijn er als 3 weken om te trainen) gevolgd door de Tsjechen en 3^e de Slowaken. Team TEVA weet een nette 4^e tijd neer te zetten, de Helmvaarders zijn 18^e en door een foutje eindigt Rocks n Rivers op de 30^e plaats. Bij de dames wint team Mistral uit Slowakije, 2^e RK Stan uit Tsjechië en 3^e RK TEVA Ladies ook uit Tsjechië. De Nederlandse dames doen netjes mee met een 11^e plek voor de Liquid Ladies, 13^e voor Team TEVA en Team Fl'eau heeft een 6^e vaartijd maar doen mee buiten mededingen.

Met een 10^e plek de H2H in dat betekent dat we mogen beginnen tegen nummer 26, team Kopenhagen 2. Het snelste Deense team dus vrij spannend. Tijdens het warmvaren nog even wat explosieve starts oefenen en de band op. Omdat we sneller waren op de sprint mochten wij voor de startpositie kiezen. De rechter kan lijkt het snelste dus de keuze was makkelijk. Na het startschot zijn we los. Direct zitten we met de linker kant tegen de Denen aan. Na een paar tikken op Jeroen zijn vinger zitten we er voor en gaan we strak op de finish af. De 2^e ronden in met nog maar 15 tegenstanders over. Ronde 2 mogen we tegen het snelste Tsjechische team. Helaas heeft Helmond hier net van verloren, dus we krijgen wat tips van onze vrienden hoe we de winst kunnen pakken. Het plan is om agressiever de lijn te verdedigen zodat we goed bij het eerste verval uitkomen. Zo gezegd zo gedaan en we weten relatief makkelijk de Tsjechen er af te varen. Nog teams 7 te gaan en dat zijn echt geen kleine jongens. Helaas komen we uitkomen tegen Brazilië 1, de huidige 2voudig wereldkampioene R6. Bij de start zijn ze direct weg maar door een goede lijn naar de 2^e drop weten we vlak achter ze te blijven. Bij het afvaren van de grote drop maken de Brazilianen een foutje en worden door de wals gestopt. Daar ligt onze kans en we sturen onze raft naar rechts om ze in te halen. Jammer genoeg iets te veel en we pakken veel water waardoor de snelheid uit de boot is, kans voorbij. We finishen uiteindelijk als 6^e, drie tiende achter team TEVA. Voor de

totaalstand betekent dit een 7^e plek na de eerste dag. Bij de dames weten de Liquid Ladies een knappe 3^e plek binnen te halen.

Op zaterdag is het de tijd voor de slalom. Een uitdagend parcours met wat tricky oppoortjes. Er wordt gestart op omgekeerde ranking dus we kunnen eerst nog wat teams bekijken. Op deze manier zien we hier en daar hele mooie oplossingen maar vooral spectaculair flippende rafts. De lijn wordt samen bepaald en we maken ons klaar voor de start.

Poortje 1 en 2 lopen soepel en strak. Poortje 3 hangt links om op bij de eerste drop. Jammer genoeg een tikker met de voerpunt bij de aanvaart, maar we pakken het poortje strak en surfen via de wals naar afpoortje 4. Bij de aanvaart van oppoort 5 zitten we net te strak en tikken we weer een poortje met de voerpunt. Hoog uitvaren omdat het keerwater hier de boot snel de stroming in drukt. Hans weet net optijd de boot in te duiken om zo met zijn hoofd door de poort te gaan en geen 50er te maken. Poortje 6 en 7 in een snelle lijn en de grote drop af om poortje 8 rechtsom op te pakken. We komen iets te laag uit maar herpakken ons en varen uit richting poort 9. Deze hangt aan de linker kan achter een eilandje. We proppen de boot tussen het eilandje en de muur en leggen de voerpunt net iets te veel richting poort 10 een rechtsom op. Helaas weer een tikker met de voerpunt, maar de lijn naar en door 10 is erg strak en we gaan op de laatste combinatie richting de finish af. Nog alleen poort 11 en 12 en we zijn er. Helaas tikt Jeroen door een golf van de zijkant poort 11 nog voordat we finishen. Een tijd van 2:42,01 wat tot dan toe het 3^e snelste is maar wel 4 tikkers. Dat levert ons 20 strafseconde op die we niet echt konden gebruiken. Als iedereen klaar is met de eerste run staan we 7^e, maar we weten dat in de 2^e run veel teams hun tijd zullen verbeteren. De 2^e run voelt een stuk beter aan en poortje 8 waar iedereen problemen heeft, varen we tot onze verbazing super strak. Jammer genoeg maken we 5 tikkers en is de vaartijd toch 1 seconde langzamer. Dit levert ons totaal een 12^e plek op. Totaal staan we 7^e en als eerste Nederlands team, op naar de top 5 is het nieuwe doel.

Zondag, de dag van de gevreesde downriver. Normaal is dit al een heel zwaar onderdeel omdat je jezelf echt kapot moet varen. Maar nu hebben ze nog even vrolijk bedacht om er een stukje trappen klimmen er bij te doen. In Nederland is het namelijk onmogelijk om een lange down River te houden (gebrek aan echte River!), maar je kan natuurlijk

rondjes maken op de baan van DWD. In plaats van met de lopende band naar boven, mag je de raft uit het water pakken en de trap op rennen. Om dit niet te vaak te laten gebeuren ziet het parcours er als volgt uit. Je start op het meer en maakt daar een rondje. Aan het einde van dit rondje vaar je naar de uitstroom, steekt deze over en stapt snel uit. Als een gek de trap op, over het strandje en je springt boven de baan weer de boot in. Vervolgens de baan (met eilandjes) afvaren en weer het meer op. En zo 5 ronden (ongeveer 30 min), killing dus. Bij het warmvaren oefenen we nog even snel in en uitstappen waarbij bas water temperatuur en diepte nog effe checkt.

Aan de start liggen we lekker in het midden klaar, met rechts 3 boten en link 8 boten. Dat wordt dus dringen geblazen. Er wordt afgeteld en bij 5 worden er 48 peddels naar voor gestoken, als of er een veldslag gaat beginnen. Bij de start zetten Hans en Bas op de kant af en we zijn goed weg. Aan alle kanten knallen boten, peddels en mensen tegen elkaar. Gelukkig laten we deze chaos snel achter ons en komen als 4^e uit dit slagveld. Door naar de trappen en klaar maken voor de eerste rond. Boven aan de trap merk je goed dat het lopen echt killing is. Je komt net uit de boot waar je kramp in je benen krijgt van het schrapzetten in de boot en dan mag je sprinten. Instappen gaat soepel maar dan komt de baan. De lijnen zijn gewoon net niet goed omdat we op het vlakke te veel hebben gegeven en we laten elke keer net wat tijd liggen omdat we te weinig druk hebben. De andere teams maken hier gebruik van en door de foutjes eindigen we 9^e in onze groep. Na de finish mogen Jeroen en Hans (de linker kant die iets minder power had) nog even sterretjes kijken voor dat zij weer kunnen uitstappen. Totaal zijn we 14^e op de downriver geworden, waar we een beetje over teleurgesteld waren (dat top 5 idee was ook wel iets te euforische). Achteraf hadden we op en vlak en de trappen iets rustiger moeten doen om meer druk op de baan hebben. Maar je weet wat ze in Eindhoven zeggen: Achteraf is mooi wonen!! Niks aan te doen dus.

Totaal geeft dit ons de 11^e plek. Jammer genoeg de top 10 niet kunnen vasthouden, maar zeker niet gek als je bedenkt dat we nauwelijks getraind hebben. We zijn uiteindelijk ook het eerste Nederlands team, dit geeft weer een mooie impuls om ons fit te trainen voor de kwalificatie in het voorjaar.